

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Добрич, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Соня Т. Дженкова

при участието на секретаря Калинка М. Христова
като разгледа докладваното от Соня Т. Дженкова Гражданско дело № 20223230103181 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното :

Производството е иницирано по подадена искова молба от М. Г. Д. с ЕГН: *****, от ***, с която срещу СДРУЖЕНИЕ “ДОБРУДЖАНСКО АГРАРНО БИЗНЕС УЧИЛИЩЕ“ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** са предявени иски с правно основание чл.86 от ЗЗД за осъждане ответника да заплати на ищеца сумата от 563,489лв., представляваща обезщетение за забавено изплащане на трудови възнаграждения и обезщетение за неползван отпуск.

В исковата молба се излагат твърдения, че на 18.02.2021 г. между страните по делото е сключен Трудов договор № 2021-02/18.02.2021 г., на основание чл.111 от КТ във връзка с чл.68, ал.1, т.2 от КТ - за извършване на определена работа при външно съвместителство.

Ответникът възложил на ищцата да изпълнява длъжността “експерт за разработване на план за регионален бранд (марка) и стратегия за брандиране на земеделски продукти с произход от Черноморския басейн, произведени по климатоустойчив начин“ с код по НКПД ***. Определената работа бе във връзка с проект “Трансграничен алианс за климатоустойчиво и екологично земеделие в Черноморския басейн“ с акроним ***, изпълняван по Съвместна оперативна програма за трансгранично сътрудничество “Черноморски басейн 2014 - 2020“, съфинансирана от Европейския съюз.

На 27.05.2021г. трудовият договор е прекратен със Заповед № 002/27.05.2021г. на доц. д-р Т.К.Р. поради “завършване на определената работа”.

Ответникът не изплатил дължими възнаграждения по трудовия договор и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск при прекратяването на договора. В подаденото от М. Д. заявление с вх.№ V0094/29.12.2021г. до ответника отправила искане за плащане на дължимите суми по прекратения трудов договор (възнаграждения и обезщетение за неползван отпуск). Тъй

като плащане не било извършено, ищцата подала сигнал до Инспекция по труда - гр.Добрич в жалба с вх. № 22064582/07.06.2022г. В отговор получила писмо от Инспекция по труда - гр.Добрич с изх. № 22056523/24.06.2022г., с което е уведомена, че след извършена проверка по сигнала Инспекция по труда - гр.Добрич дала задължително предписание на ответника да изплати на Д. дължимите суми по трудовия договор на обща стойност 5505,46 лЕ..

Това е общата нетна сума на трудовите възнаграждения за периода от м. февруари 2021г. до м. Май 2021г. и на обезщетението за неползван платен годишен отпуск, т.е. чистата сума за получаване след направените удръжки за данъци и осигуровки, а именно:

383,65 лв. възнаграждение за м. февруари 2021г.

1327,72 лв. възнаграждение за м. март 2021г.

1974,97 лв. възнаграждение за м. април 2021г.

1819,12 лв., от която: 1163,92 лв. възнаграждение за м. май 2021г. и 655,20 лв. обезщетение за неизползван платен годишен отпуск.

Ответникът изпълнил предписанието и платил описаните задължения на 23.06.2022г. с банков превод на сумата 5505,46 лв. по сметката ми в “Банка ДСК“ ЕАД. Това плащане е извършено със забава. Съгласно чл.86 от ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

За забавеното плащане на паричните задължения за трудовите възнаграждения ответникът дължи обезщетения в размер на законната лихва върху неплатените в срок главници за периода на забава - от деня, следващ падежа на всяко задължение до датата на плащане 23.06.2022г. Съгласно чл.270, ал.2 от КТ, трудовото възнаграждение се изплаща авансово или окончателно всеки месец на два пъти доколкото не е уговорено друго. В т 3.2 от трудовия договор е предвидено, че възнаграждението се изплаща до 30-то число на следващия месец, т.е. при неплащане в този срок възниква забава на длъжника (работодател), считано от следващия ден.

В случая за ищцата възникнало право на обезщетение за забава в следните размери:

-47,95 лв. лихва за забава от 31.03.2021 г. до 23.06.2022г. на възнаграждението от 383,65 лв. за м.февруари 2021г.;

-154,53 лв. лихва за забава от 01.05.2021 г. до 23.06.2022г. на възнаграждението от 1327,72 лв. за м. март 2021 г.;

-213,41 лв. лихва за забава от 31.05.2021 г. до 23.06.2022г. на възнаграждението от 1974,97 лв. за м. април 2021г.;

-115,75 лв. лихва за забава от 01.07.2021 г. до 23.06.2022г. на възнаграждението от 1163,92 лв. зам. май 2021г.;

За забавеното плащане на паричното задължение за обезщетение за неползван платен годишен отпуск ответникът дължи обезщетение в размер на законната лихва върху неплатената в срок главница за периода на забава - от деня, следващ падежа на задължението до датата на плащане 23.06.2022г. За разлика от задължението за заплащане на трудово възнаграждение, което е срочно и чийто падеж е определен в закона, по отношение на задължението за обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ се прилагат общите правилата на ЗЗД относно неизпълнение на задълженията, тъй като в КТ липсва уредба за началната дата, от която се дължи лихва върху обезщетението, При безсрочните задължения длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. Това правило се прилага за забавата на длъжника - работодател относно обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ (в този смисъл е Тълкувателно

решение № 3/19.03.1996г. по гр.дело № 3/1995г. на ОСПС на ВС). В случая поканата за плащане, съгласно чл.84, ал.2 от ЗЗД е отправена на 29.12.2021г. със заявлението, с което е поискано незабавно плащане. Забавата на длъжника настъпва след първия ден от поканата, в който е следвало да извърши плащането - на 31.12.2021г.

В случая за ищцата възникнало право на обезщетение за забава в следния размер:31,85 лв. лихва за забава от 31.12.2021г. до 23.06.2022г. на обезщетението за неползван платен годишен отпуск от 655,20 лв.

Общата сума на обезщетенията за забава възлизали на 563,49 лв.

В срока по чл.131 от ГПК ответната страна депозира отговор, с който признава предявените искове в претендирания размер. Оспорва претенцията на ищцата за заплащане на съдебните разноски, като неоснователна. Сочи се, че в случая е приложима разпоредбата на чл.78 ал.2 от ГПК, тъй като ответникът не е дал повод за завеждане на иска.

В открито съдебно заседание ищцовата страна отправя искане съдът да се произнесе като уважи изцяло предявените искове по основание и размер като се произнесе при условията на чл.237 от ГПК .

Районният съд, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът е сезиран с осъдителен иск с правна квалификация чл.86 ал.1 от ЗЗД. В случая се твърди забавено изпълнение на парични задължения, произтичащи от трудови задължения.

Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността, при признание на иска от ответника, ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да постанови решение. Признанието на иска е заявление от страна на ответника, че правното твърдение на ищеца, заявено в исковата молба отговаря на действителното правно положение. Това като последица води до съвпадение на правните твърдения на двете страни. От процесуална гледа точка признанието на иска от страна на ответника може да доведе до прекратяване на съдебното дирене и произнасяне на съда по съществото на спора, ако ищецът е направил искане за това /чл.237,ал.1 ГПК/. В този случай съдът е длъжен да се произнесе с решение съобразно признанието без да обсъжда в мотивите си доказателствата, като е достатъчно да посочи, че постановява решение си само въз основа на направеното признание.

Съдът намира, че в настоящия случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл. 237 ал.1 от ГПК. В отговора на исковата молба ответникът е направил изрично изявление за признание на иска. Спазени са и изискванията на чл.237, ал.3 ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда. Съдът е съобщил в присъствието на страните за приетия от него ред за разглеждане на делото, които не са възразили.

С оглед направеното признание на иска, съдът намира, че предявеният иск е основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен. По изложените съображения, съдът постановява настоящото решение при признание на иска, като на основание чл. 237 ал.2 ГПК не излага мотиви за това.

Спорният между страните в производството въпрос е как се разпределя отговорността за разноските, направени в производството, като ищецът претендира такива да му бъдат присъдени, тъй като въпреки признанието на иска с поведението си е ответникът е станал причина за предявяване на

исковата молба.

Ответникът поддържа, че не е изпратена покана от ищеца да заплати доброволно задължението, с което ответникът не е дал повод за завеждане на делото и разносните следва да се възложат в тежест на ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 2 ГПК ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разносните се възлагат върху ищеца. Визираната норма свързва правото на ответника на разноси с основателността на предизвикания от него правен спор, преценката за което налага изследване на извънпроцесуалното му поведение – доколко същият е станал повод за търсената съдебна защита, както и на поведението му след сезиране на съда – дали е признал иска.

По делото е представено заявление с вх.№ V0094/29.12.2021г. до ответника, с което отправила искане за плащане на дължимите суми по прекратения трудов договор (възнаграждения и обезщетение за неползван отпуск). Не е спорно, че плащане на сумите по прекратеното трудово правоотношение е станало, след подаден до Инспекция по труда сигнал. Ответникът изпълнил предписанието и платил описаните задължения на 23.06.2022г. В случая е налице кумулативно изискуемата предпоставка за наличие на поведение на ответника – липсата на плащане след поканата, с което е дал повод за завеждане на делото.

На осн .чл.78 ал.6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата по делото държавна такса в размер на 100лв./два иска за обезщетение начислено върху различни вземания /.

По отношение искането на упълномощения от ответника адвокат да се определи адвокатско възнаграждение при условията на чл. 38, ал. 2 от ЗА, съдът намира, че предпоставките на тази разпоредба са налице. Видно от представения договор за правна защита не е било уговорено възнаграждение, а безплатна правна помощ. Насрещната страна дължи разноси, доколкото исковата молба се възприе за основателна. Следователно адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, съобразно изхода на делото. Според чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. в полза на адвокат Б. К. следва да се присъди възнаграждение в размер на 400лв.. Посочената сума следва да се присъди в полза на процесуалния представител, а не на ищцата, с оглед на обстоятелството, че последната не е реализирала този разход.

Водим от горното и на основание чл.237, ал.1 във вр. с ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА СДРУЖЕНИЕ “ДОБРУДЖАНСКО АГРАРНО БИЗНЕС УЧИЛИЩЕ“ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** да заплати на М. Г. Д. с ЕГН: *****, от ***, следните суми:

-531,64лв., представляваща обезщетение за забава в плащането на трудови възнаграждения за м.февруари-май 2021г. вкл, начислено в размер на законната лихва за периода 31.03.2021 г. до 23.06.2022г.

-31,85 лв., представляваща обезщетение за забава в плащането на обезщетението за неползван платен годишен отпуск от 655,20 лв., изчислено в размер на законовата лихва за периода от 31.12.2021г. до 23.06.2022г.

ОСЪЖДА СДРУЖЕНИЕ “ДОБРУДЖАНСКО АГРАРНО БИЗНЕС УЧИЛИЩЕ“ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** да заплати

по сметка на РС Добрич държавна такса в размер на 100лв.

ОСЪЖДА СДРУЖЕНИЕ “ДОБРУДЖАНСКО АГРАРНО БИЗНЕС УЧИЛИЩЕ“ с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: *** да заплати на адвокат Б. П. К., вписана в АК Добрич с личен номер 1100001093 адвокатско възнаграждение в размер на 400лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Добрички окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____